29/07/2022

Biserica „Sfântul Nicolae” din Ciudei, model de pastoraţie multietnică în Bucovina de Nord

Biserica din Ciudei e situată în centru satului, fiind şi cea mai veche din localitate. Stilul ei, caracteristic sfârşitului de secol XIX, se îmbină frumos cu turlele aşezate pe lăcaş mai târziu. Curtea bisericii are câteva construcţii şi mormintele preoţilor care au slujit de-a lungul vremii, începând cu ctitorul şi până la cel mutat la Domnul în anul 2000. Tot acolo odihneşte preoteasa părintelui Vasile Popescu, tatăl actualului paroh, Nicolae Popescu. Grija pentru păstrarea credinţei şi frumuseţea slujbelor caracterizează această familie frumoasă, care păstoreşte locuitorii satului, indiferent de naţionalitatea acestora.

Chiar deasupra Putnei, peste graniţa de nord a României, se poate intra printr-un punct de frontieră mai mic, în localitatea Crasna, iar apoi în Ciudei. În prezent, acest punct de trecere a frontierei este închis şi trebuie să faci un ocol de câteva zeci de kilometri pentru a ajunge acolo, trecând prin orăşelul Storojineţ, centru raional.

În satul Ciudei din regiunea Cernăuţi sunt trei biserici. Cea mai veche dintre ele este cea a Parohiei „Sfântul Nicolae”, care e păstorită de părintele Nicolae Popescu.

Biserica datează din 1883 şi a fost sfinţită de Mitropolitul Bucovinei şi Dalmaţiei Silvestru Morariu Andrievici, în 1886. Paroh atunci era ctitorul bisericii, părintele Nicolae Cărăuş, care este înmormântat în curtea bisericii. Lăcaşul a mai fost renovat şi modificat parţial. Zidurile au rămas intacte, doar turlele au fost modificate.

Satul acesta a fost întotdeauna românesc. În perioada URSS au fost aduse mai multe familii din Rusia şi, astfel, avem câteva familii de ruşi. În perioada austro-ungară aici au locuit, pe lângă români şi ucraineni, familii de nemţi, polonezi şi evrei; s-a păstrat şi cimitirul evreiesc. După 1990, au apărut mai multe denominaţiuni neoprotestante la care au aderat un număr de familii din sat. Biserica nu a fost închisă în timpul Uniunii Sovietice, preoţii de aici păstorind credincioșii din întreaga comună. Preot în ultima perioadă sovietică era părintele Ioan Strugaru. Biserica ţine de Protoieria Storojineţ din cadrul Mitropoliei Cernăuţilor şi Bucovinei.

Slujbă bilingvă cu un cor mixt deosebit

Am ajuns la Ciudei în data de 7 iulie, ziua pomenirii Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul, conform calendarului iulian neîndreptat. Părintele paroh Nicolae Popescu m-a întâmpinat la poarta bisericii unde slujeşte şi mi-a povestit cu bucurie despre toate activităţile frumoase pe care le desfăşoară. Cum slujba încă nu se terminase, am intrat puţin în biserică, apoi am trecut pe lângă mormântul mamei sale, spre casa parohială, unde am putut sta de vorbă.

Părintele Nicolae mi-a spus că programul liturgic al bisericii este mai mult în zilele de sărbătoare şi duminica, având Vecernia şi Utrenia în ajun, de la ora 16:00, iar în ziua praznicului sau duminica se săvârşesc ceasurile, acatistul zilei şi Liturghia. Slujba este în mare în română, dar se cântă şi în slavonă, mai ales acum, când sunt refugiaţi din estul Ucrainei.

Lângă biserică se află o fântână şi o clopotniţă. Tatăl părintelui Nicolae Popescu, părintele Vasile Popescu, a venit în anul 2000 la Ciudei, de unde era originar. A construit o casă parohială unde să se desfăşoare întrunirile de după slujbă, parastasele, agapele şi mesele de hram.

Ajutor grabnic pentru refugiaţii din calea războiului

Parohia a primit mulţi refugiaţi, odată cu începerea războiului în Ucraina. Cei mai mulţi au plecat deja, în zilele sosirii mele acolo fiind doar o familie din Harkov. Parohia Ciudei a reuşit să ajute mulţi refugiaţi mai ales cu ajutorul pachetelor sosite de la Patriarhia Română, prin Arhiepiscopia Sucevei şi Rădăuţilor. Chiar din primele

zile de război au venit multe ajutoare umanitare, părintele Nicolae împreună cu fratele său, Dimitrie, de asemenea preot, dar la Kiev, a mers personal la vamă, de unde luau în primire ajutoarele şi, prin intermediul Centrului mitropolitan de la Cernăuţi, le distribuiau spre zonele estice afectate de război. În ultima perioadă, ajutoarele umanitare au fost distribuite mai ales în satele româneşti din regiunea Cernăuţi, care au sprijinit foarte mult refugiaţii.

Studii la Kiev şi pastoraţie în satul natal

„Am făcut studiile în perioada 2000-2010 la Academia Movileană din Kiev, ne-a spus părintele Nicolae, întemeiată de Sfântul Mitropolit Petru Movilă, pe când era stareţ la Lavra Pecerska. Aceasta este cea mai veche şcoală teologică din spațiul slav. După absolvirea Academiei Teologice din Kiev am fost angajat doi ani la Departamentul de relaţii externe bisericeşti al Bisericii Ortodoxe din Ucraina. După moartea Preafericitului Părinte Vladimir al Kievului m-am retras în satul natal, unde am preluat parohiatul de la tatăl meu. Nu ştiam că la Kiev va merge tot un mitropolit din zona noastră, care ne cunoaşte de mici copii. Am patru fetiţe cu vârste între 4 şi 9 ani: Anastasia, Xenia, Irina şi Tatiana. Pe soţia mea, Diana, am cunoscut-o la Bruxelles, deşi e din satul nostru”.

Oamenii satului, credincioşi şi apropiaţi de Biserică

Despre păstoriţii săi, părintele Nicolae mi-a spus: „Bucovinenii reprezintă un popor foarte apropiat de Biserică. Cei mai mulţi frecventează slujbele bisericii. Suntem alături de ei în bucuriile şi necazurile lor. Mergem cu Bobotеaza să le binecuvântăm casele, să le vedem familiile de aproape. Tradiţia sfeştaniilor este aici numai la casele nou-construite. Lucrăm la biserică şi cu copiii din sat, care vin să cânte la cor. I-am adunat la sfinţirea Altarului şi atât de mult le-a plăcut aici, încât au continuat să vină de atunci. Aşa s-a format corul de copii. Ei au învăţat răspunsuri liturgice, colinde, au fost şi în pelerinaj la Kiev. Sunt de la şcolile din sat, cea cu predare în limba ucraineană, unde sunt cei mai mulţi copii, dar şi din cea cu predare în limba română, al cărei număr de elevi se diminuează de la an la an, pentru că nu există perspective în Ucraina pentru învăţământul în limba română. Sunt 500 de copii la şcoala ucraineană şi 200 la cea românească. Le predau copiilor învăţătura de credinţă în fiecare sâmbătă, la amiază, iar marţea şi joia, după-amiaza, facem repetiţii la cor”.

VERA
STRUGARU
ÎOAN
STRUGARU

ARHIPRESVITER STAUROFOR
NICOLAI CARAUȘ
2 decembrie 1840
27 noiembrie 1926
DOMNICA CARAUȘ
născută CIBICI
21 februarie 1849
23 octombrie 1918
"ODIHNEASCĂ ÎN PACE"

ziarullumina.ro